

man ikke for de fremmede Undersaatters Styld. For deres Styld gør man kun, hvad man kommer overens om ved Traktater, men for det danske Forlags Virksomheds Styld; men saa er det ogsaa naturligt, at man værnere imod, at denne Begunstigelse skulde komme andre til Gode end netop dem, der med Føje kunne gøre Krav paa at kaldes dansk Forlag. Og da den danske Forlagsvirksomheds Karakter af dansk huerken bliver værnert ved Finansloven eller ved Næringsloven, var det nødvendigt eller hensigtsmæssigt her at værne om den paa den Maade, vi her have gjort i Forslaget, derved, at „som dansk anses et Forlag, naar samtlige ansvarlige Deltagere i Firmaet, eller, hvis Forretningen drives af et uansvarligt Selskab, naar samtlige Medlemmer af dets Bestyrelse have fast Hjem i Danmark“. Det er det, vi have foreslaaet. — Saa have vi kun endnu med Hensyn til Overgængsbestemmelserne i § 46 foreslaaet en Ændring i andet Stykke. Det er jo en Hensyntagen til Fortiden, der er Tale om, idet der v. d. de Udvidelser af Eneretten, der her finde Sted, hvis Lovforslaget bliver Lov, vil være Spørgsmaal om, hvorvidt det skal finde Anvendelse i Tilfælde, hvor Offentliggørelsen var lovlig efter den hidtil gældende Ret og var stet eller paabegyndt. Det er vistnok i og for sig en meget vigtig Regel, at der tages fuldt Hensyn til Fortiden, til enhver tidligere udført eller endog paabegyndt Gengivelse, hvis Offentliggørelse afhænderes o. s. v. Men det har forekommet os, at der dog var en naturligere Begrænsning for dette Hensyn til Fortiden ved Lovens Kundgørelse end ved Lovens Straftæden, idet jeg nu taler under Forudsætning af, at man tænker sig, at Loven kommer i Stand den 1ste April i Aar, hvad den rimeligvis ikke gør, vil dens Straftæden blive udført i 3 Maanedere. Vi mene, at der ingen Grund er til, at disse Maanedere skulle benyttes paa den Maade, at man stunder sig at gøre noget, der var lovligt efter den tidligere Ret, for at vinde denne Fordel. Derfor have vi foreslaaet at sætte Lovens Kundgørelse i Stedet for Lovens Straftæden. Dermed er jeg færdig med Ændringerne.

Formanden: Den ærede Ordfører glemte vist at gøre opmærksom paa, at man ikke kan se, at Ændringsforslag under Nr. 30 er stillet til § 40 i Lovforslaget, og Ændringsforslag Nr. 31 ligesom Nr. 32 er stillet til § 41. Det er kun en Fejl ved Trykningen, men der maa dog gøres opmærksom derpaa; det skal blive berigtiget, naar vi komme til Afstemning. Det samme er Tilfældet med et Par andre Trykfejl, der ere indløbne hist og her.

Oet. Hansen: Jeg kan ganske tiltræde de mere almindelige Betragtninger, den ærede Ordfører gjorde gældende. Det er gaaet mig ligesom maasse andre Medlemmer af Udvalget, at vi ved nærmere at beskæftige os med Udkastet ere komne til Erkendelse af, at det er et vel gennemtænkt Arbejde, og at der ikke er noget, der kan siges at være galt paa de Punkter, der ere fremhævede. Men ved Siden deraf maa jeg fastholde, at jeg endnu finder visse Paragraffer, hvor Formen er tung, og som nok kunde være skrevne saaledes, at det var lettere for almindelige Folk at forstaa dem. Det gælder navnlig §§ 4 og 5, som jeg kunde ønske omredigerede. Da Loven ikke kommer ud i Aar, kan der maasse være Anledning til at se, om man ikke kunde give dem en bedre Form. Men der har i dette Udvalg naturligvis maattet vises Resignation lige overfor et Arbejde, der i sin Helhed er et systematisk Arbejde, hvor man maa vogte sig for at røre ved Enkelthederne, og jeg for mit Vedkommende kan sige, at under en saa kyndig Besledning som den ærede Ordførers have Udvalgets Medlemmer troet at kunne slaa sig til Ro med de Ting, som ere fremhævede. Maa jeg blot med Hensyn til nogle almindelige Punkter, forinden jeg kommer til det Ændringsforslag, jeg særlig har stillet, gøre opmærksom paa, at Ændringsforslag under Nr. 16, hvor det foreslaas, at Ordene „i Strid med denne Lov“ i § 17 skulle ombyttes med Ordene „i Strid med en ved denne Lov hjemlet Eneret“, er stillet for at forhindre, at Oversættelser fra fremmede Sprog skulde kunne komme ind her i Landet under Paaberaabelse af, at disse Oversættelser ere udgivne paa det Sted, hvor de ere trykte, nemlig i Norge. Man tænke sig en Oversættelse gjort i